

Josep Dalmau, la Fundació Quatre Vents i Verdallar, premis Església Plural 2014

Dm, 24/06/2014 per Catalunya Religió

Mn. Josep Dalmau i Olivé
premi Església Plural 2014 a una
trajectòria personal

Fundació Quatre Vents
Premi E.P. a un projecte d'acció social

Verdallar
Premi E.P. a un projecte d'economia justa i distributiva.

(*Església Plural*) El jurat dels premis Església Plural ha acordat unànimement atorgar el premi 'Mn. Vidal i Aunós a una trajectòria personal', a mossèn **Josep Dalmau i Olivé**. En la categoria de projecte d'acció social, l'entitat ha reconegut la Fundació Quatre Vents i com a projecte d'economia justa i distributiva, la Fundació Verdallar.

Amb 88 anys, Dalmau ha estat un referent en la defensa d'una Església plenament evangèlica, defensora dels Drets Humans i sensible al patiments i als anhels de les persones.

Dalmau és admirat per gent de molt diversa procedència i de diverses ideologies i creences. Lluitador antifranquista, impulsor de diversos projectes i plataformes polítiques i socials, gran patriota, profeta pel que fa referència a l'esdevenir de l'Església. Una de les seves grans preocupacions i ocupacions ha estat humanitzar l'Església i desclericalitzar-la, per aquest motiu ha animat la creació de comunitats de base, va ser el primer capellà en beneir unions entre persones del mateix sexe i pioner en posar de relleu la importància del respecte per la natura i l'ecologia, endegant la construcció del santuari de la Mare de Déu de l'Ecologia a Gallifa, població vallesana on va ser desterrat pel **bisbe Modrego**, ara fa 56 anys.

El compromís social, polític i eclesial de Dalmau li ha comportat una [persecució implacable](#) per part dels poders polítics i eclesiàstics. El 1965 va ser jutjat per primera vegada pel TOP (Tribunal d'Ordre Públic) per denunciar les tortures patides per Jordi Pujol. L'altra vegada seria el 1966 amb motiu de la Manifestació de Capellans.

A més de l'esmentada manifestació de capellans de l'any 1966, Dalmau va estar al darrera, amb més o menys implicació de la Caputxinada (1966) i la Tancada d'intel·lectuals a Montserrat (1969) que seria l'embrió de l'Assemblea Permanent

d'Intel·lectuals Catalans (1971). Va participar en la fundació de l'Assemblea de Catalunya.

Va acompanyar **Lluís M. Xirinacs**, amb qui compartia els principis de la lluita no-violenta, en moltes de les seves accions de protesta. Va promoure la campanya per la concessió a Xirinacs del Nobel de la Pau, i ja en l'etapa democràtica el va acompanyar en la candidatura Entesa dels Catalans, pel Senat espanyol.

La seva consciència patriòtica el va portar a impulsar el projecte de "Carnet de nacionalitat catalana" i el 1986 ja va crear la Convenció per la independència nacional.

Dalmau és un escriptor prolífic, tant de obra teològica com socio-política. Els seus llibres i articles periodístics no han deixat mai indiferent ningú, ja sigui per la profunditat de les seves reflexions o bé pel compromís radical que comunicaven.

En els darrers anys ha rebut molts i diversos reconeixements, gairebé tots procedents dels entorns socials, cívics o polítics, en canvi molt pocs per la seva faceta i trajectòria com a home d'Església. Avui Església Plural vol reivindicar el seu paper com a prevere i profeta d'una Església el més semblant possible al moviment iniciat fa dos mil anys a Galilea.